

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37621

гр. София, 14.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
закрито заседание на 14.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разглежда дело номер **7521** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.92 ГПК.

Образувано е по Молба от 10.11.2025 година на Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ В Т., У. за отмяна на наложената глоба на основание чл.91 от ГПК в размер на 50 лева.

Административен съд София-град, намира подадената молба за процесуално допустима, а разгледана по същество за неоснователна.

Правната регламентация на налагането на глоби от страна на съда, се съдържа в разпоредбата на чл.85 -96 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДР на ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл.92а от ГПК, страна, която неоснователно причини отлагане на делото, понася независимо от изхода му разносните за новото заседание и заплаща глоба в размерите по [чл. 91](#). Определението на съда може да бъде обжалвано по реда на [чл. 92](#). Глобата представлява процесуална санкция, която е предназначена да дисциплинира участниците в процеса и да ги мотивира към точно изпълнение на задълженията им да спазват установения в чл.3 от ГПК принцип на добросъвестност. Този принцип е адресиран основно до страните в процеса, тъй като участващите в процеса лица и техните представители под страх от отговорност за вреди са длъжни да упражняват добросъвестно предоставените им процесуални права добросъвестно съобразно добрите нрави. Основанията за налагане на глоба могат да бъдат разделени условно в няколко категории- в зависимост от процесуалното качество на лицето, което е извършило нарушението и в зависимост от естеството на извършеното нарушение и значението му за развитие на производството. Тежестта на нарушението може да бъде критерии само за размера на глобата, а не основание за налагането и.

Изложените в молбата твърдения, че съдът може да изиска съответните доказателства от ДАНС, е изключително непочтително, като възниква въпросът как ответникът по оспорването един път твърди, че е получил отрицателно становище от ДАНС, а след това не го получил и то не е част от административната преписка и се намира в ДАНС, а Заповедта, която съдът е задължил ответника по оспорването да представи се намирала в друг отдел и затова

не е представена. Съдът намира изложените твърдения в Молбата за отмяна на наложената глоба за неоснователни, защото ответникът по оспорването Е ЗАДЪЛЖЕН С Определението за насрочване от 13.09.2025 година В 3 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ДА ПРЕДСТАВИ ЗАВЕРЕНО КОПИЕ НА ЦЯЛАТА АДМИНИСТРАТИВНА ПРЕПИСКА, В ТОВА ЧИСЛО ДОКАЗАТЕЛСТВА, ЧЕ Е ПРОВЕДЕНА СЪГЛАСУВАТЕЛНА ПРОЦЕДУРА ПРИ ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА ТИП“ С“ ПО ЗАЯВЛЕНИЕТО НА ОСПОРВАЩИЯ ЗА ИЗДАВАНЕ НА ВИЗА ТИП“ С, И ВСИЧКИ СЪБРАНИ В ХОДА НА АДМИНИСТРАТИВНОТО ПРОИЗВОДСТВО ДОКАЗАТЕЛСТВА, както и Заповед № Н-68/21.01.2025 година на Министър на външните работи .

На 24.09.2025 година процесуалният представител на ответника по оспорването отново механично е представил само част от доказателствата, за които е бил задължен . С Разпореждане на съда от 30.09.2025 година отново за втори път ответникът по оспорването е задължен да изпълни Определението за насрочване на съда, като на 22.10.2025 година отново процесуалният представител на ответника е представил същите доказателства, без да представи самата проведена съгласувателна процедура с ДАНС, нито твърдяното отрицателно становище, както и Заповед № Н-68/21.01.2025 година на Министър на външните работи .

По делото не се съдържат никакви доказателства, че ответникът по оспорването е предприел каквито и да било действия по изпълнения указанията на съда, а обстоятелството, че Заповедта се намира в друг отдел, изобщо не може да бъде основание за отмяна на наложената глоба, защото механичното представяне на доказателства от страна на процесуалния представител на ответника по оспорването , без де се изпълняват указанията на съда и то няколко пъти, липсата на уведомяване на съда за невъзможност в посочения от съда срок да се представят исканите доказателства, а представянето само на доказателства, които процесуалният представител вече е представил/ отново механично и повтарящи се доказателства ,без тези, които съдът е задължил води до неизпълнение указанията на съда. Наред с това обстоятелството дали глобите са заплащат от съответното длъжностно лице или не, не може да бъде основание за отмяна на наложената глоба, още повече, че едва когато съдът наложи глоба на страната се представи исканата заповед, която съдът задължи ответника по оспорването да представи.

С това свое поведение ответникът по оспорването не изпълнява дадените указания на съда, представя механично доказателства, които са представени по делото , без тези които съдът го е задължил и това води до отхвърляне на молбата за отмяна на наложената глоба.

Воден от гореизложеното и на основание чл.92,ал.2 ГПК, Административен съд- София- град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ Молба от 10.11.2025 година на Консулско длъжностно лице- Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ В Т., У. за отмяна на наложената глоба на основание чл.91 от ГПК в размер на 50 лева.

На основание чл.138 АПК,препис от определението да се изпрати на страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.229,ал.1,т.1 АПК, вр.с чл.92 ГПК.

СЪДИЯ:

